

## Verdwalen en verlangen

Mijn jeugdheld was Odysseus. Nieuwsgierig, vindingrijk, moedig. Ik verslond zijn verhaal: verdwalen en verlangen. Het raakte iets in mij. Misschien omdat ik zelf zo was, of hoopte zo te worden. Maar als ik mijn leven in twee woorden moest vatten waren het deze: verdwalen en verlangen.

In Elaia is het in elk stuk terug te horen: soms als verlangen naar verdwalen of dwalen in verlangen. Soms heel letterlijk: als de ontdekkingsreis van een muzikaal motief, langs ruwe kliffen en beschutte luwten.

De Odyssee is uiteindelijk een verhaal over thuiskomen. Odysseus is pas echt thuis als zijn Penelope hem herkent. Als hij vertelt over de stronk van de olijfboom waarop hun bed is gebouwd, een geheim dat niemand anders kent.

De olijfboom, Elaia in het Grieks, staat ook symbool voor het lange wachten tussen zaaien en oogsten, en voor hoe oude wortels onmisbaar zijn voor nieuwe vruchten.

## Het moest zijn

Het muziekproject Elaia was een zwerftocht zonder kompas, zonder plan, zonder opdracht. Een reis die richting kreeg door stormen van bezieling en briesjes van toewijding. Die uitmondde in veertien hedendaagse muziekvertellingen, gevat in een tijdloos klankidoom. Met de onstuimigheid van de zee, de lokzang van de sirenen, de roes van de lotuseters: avontuurlijk, uitnodigend en harmonieus.

Elk stuk ontsproot spontaan, maar elke wending, elke noot en elk crescendo is zorgvuldig gewogen en gekeurd. Moet het zijn? Ja het moet zijn. Nee, het moet anders zijn. Zo moet het zijn. Scheppen, schrappen, schaven. Tot er heldere melodieën overbleven, drijvend op geraffineerde harmonie.

## Aan de luisteraar

De stukken staan op zichzelf. Korte verhalen, die verschillende delen van de expeditie verklanken. Toch vormen ze een geheel. Verbonden door de signatuur van de componist, de visie achter opname en uitvoering, en het streven naar een muziktaal die traditie en vernieuwing in een nieuw evenwicht brengt.

Ik heb muziek geschreven zoals ik zelf graag beluister: melodieën om te neuriën. Gelaagd, verrassend, toegankelijk. Muziek waar je een band mee opbouwt als je vaker luistert. Misschien ontdek je dan nieuwe plotlijnen in het contrapunt, in de middenstemmen, in de dialoog tussen instrumenten. Misschien hoor je een echo van de liefde waarmee de muziek is gemaakt.

Muziek kan veel teweegbrengen. Ze kan confronteren, aansporen, verwarren. Mijn muziek wil troosten, betoveren, vervoeren. Ze mag een boot zijn die je meeneemt naar dieper water. Naar herinnering, emotie, reflectie. Om te verdwalen naar jezelf: ik hoop dat Elaia mensen inspireert langs die weg thuis te komen.

Amir Swaab